

Europeiska unionens officiella tidning

L 82

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofemte årgången

22 mars 2012

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 249/2012 av den 21 mars 2012 om ändring av förordning (EU) nr 19/2011 vad gäller typgodkännandekrav för tillverkarens föreskrivna skylt på motorfordon och deras släpvagnar ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 250/2012 av den 21 mars 2012 om ändring av genomförordning (EU) nr 961/2011 om särskilda villkor för import av foder och livsmedel med ursprung i eller avsända från Japan efter olyckan vid kärnkraftverket i Fukushima ⁽¹⁾ ... 3**
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 251/2012 av den 21 mars 2012 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 5

III *Andra akter*

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

- ★ **Eftas övervakningsmyndighets beslut nr 534/09/KOL av den 16 december 2009 om ändring, för sjuttioåttonde gången, av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd, genom införande av ett kapitel om bästa praxis vid kontroll av statligt stöd 7**

Pris: 3 EUR

(forts. på nästa sida)

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 364/11/COL av den 23 november 2011 att avsluta det formella granskningsförfarandet rörande statligt stöd till den isländska bostadsfinansieringsfonden Íbúðalánasjóður (HFF) i form av befrielse från den statliga garantiavgiften (Island) 16

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 249/2012

av den 21 mars 2012

om ändring av förordning (EU) nr 19/2011 vad gäller typgodkännandekrav för tillverkarens föreskrivna skylt på motorfordon och deras släpvagnar

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009 av den 13 juli 2009 om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon och deras släpvagnar samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem ⁽¹⁾, särskilt artikel 14.1 a, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 661/2009 är en särförordning inom typgodkännandeförfarandet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (ramdirektiv) ⁽²⁾.
- (2) Kommissionens förordning (EU) nr 19/2011 av den 11 januari 2011 om krav för typgodkännande av tillverkarens föreskrivna skylt och för fordonsidentifieringsnummer till motorfordon och deras släpvagnar samt om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009 om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon och deras släpvagnar samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem ⁽³⁾ är en av genomförandeåtgärderna för artikel 5 i förordning (EG) nr 661/2009.

(3) Genom förordning (EU) nr 19/2011 gavs fordonstillverkare möjlighet att använda självhäftande etiketter för den föreskrivna skylten. För att underlätta tillverkning av sådana etiketter genom databehandling, samt tryck på elektronisk väg, måste de befintliga tekniska kraven anpassas till särdragen i dessa moderna metoder.

(4) Förordning (EU) nr 19/2011 bör därför ändras i enlighet med detta.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tekniska kommittén för motorfordon.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Del A i bilaga I till förordning (EU) nr 19/2011 ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 2.2 ska ersättas med följande:

”2.2 Teckenhöjden i det fordonsidentifieringsnummer som avses i punkt 2.1 c får inte underskrida 4 mm.”

2. Följande punkt 2.3 ska införas efter punkt 2.2:

”2.3 Teckenhöjden i de uppgifter som avses i punkt 2.1, utom fordonsidentifieringsnumret, får inte underskrida 2 mm.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EUT L 200, 31.7.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 263, 9.10.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 8, 12.1.2011, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 2012.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 250/2012

av den 21 mars 2012

om ändring av genomförordning (EU) nr 961/2011 om särskilda villkor för import av foder och livsmedel med ursprung i eller avsända från Japan efter olyckan vid kärnkraftverket i Fukushima

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁽¹⁾, särskilt artikel 53.1 b ii, och

av följande skäl:

- (1) Genom artikel 53 i förordning (EG) nr 178/2002 ges unionen möjlighet att vidta lämpliga nödgärder för livsmedel och foder som importeras från ett tredjeland i syfte att skydda människors hälsa, djurs hälsa eller miljön, om risken inte kan undanröjas i tillfredsställande grad genom att de enskilda medlemsstaterna vidtar åtgärder.
- (2) Efter olyckan vid kärnkraftverket i Fukushima den 11 mars 2011 underrättades kommissionen om att halten radionuklider i vissa livsmedel med ursprung i Japan överskred de gränsvärden för livsmedel som tillämpas i Japan. Sådan kontaminering kan utgöra ett hot mot människors och djurs hälsa i unionen, och därför antogs kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 961/2011⁽²⁾.
- (3) Enligt genomförandeförordning (EU) nr 961/2011 ska sändningar av produkter som omfattas av den förordningen åtföljas av en försäkran som undertecknats av en bemyndigad företrädare för den behöriga myndigheten i Japan och som visar bl.a. var sändningen har sitt ursprung och varifrån den avsänds. Innehållet i försäkran varierar dessutom beroende på om produkterna har sitt ursprung i eller avsänds från en region som ligger nära kärnkraftverket i Fukushima eller inte.
- (4) För sändningar med ursprung i Fukushima och de tio närliggande regionerna måste de japanska myndigheterna intyga att de inte innehåller halter av radionukliderna

cesium-134 och cesium-137 som överskrider gränsvärdena i bilaga II till genomförandeförordning (EU) nr 961/2011. Dessutom måste de behöriga myndigheterna vid gränskontrollstationen eller det utsedda införselstället till unionen utföra identitetskontroller och fysiska kontroller, inbegripet laboratorieanalys av förekomsten av cesium-134 och cesium-137, av minst 10 % av dessa sändningar.

- (5) För sändningar som avsänds från Fukushima och de tio närliggande regionerna måste de japanska myndigheterna intyga att de inte utsatts för radioaktivitet under transporten. I dessa fall och om sändningarna har sitt ursprung i och avsänds från andra regioner i Japan än Fukushima och de tio närliggande regionerna måste de behöriga myndigheterna vid gränskontrollstationen eller det utsedda införselstället till unionen utföra identitetskontroller och fysiska kontroller, inbegripet laboratorieanalys av förekomsten av cesium-134 och cesium-137, av minst 20 % av dessa sändningar.
- (6) Resultaten av de kontroller, inbegripet laboratorieanalys, som de behöriga myndigheterna vid gränskontrollstationen eller det utsedda införselstället till unionen utfört i enlighet med genomförandeförordning (EU) nr 961/2011 visar att kontrollåtgärderna beträffande foder och livsmedel avsedda för export till unionen tillämpas korrekt och effektivt av de japanska myndigheterna. Det är därför lämpligt att minska frekvensen av de kontroller som de behöriga myndigheterna vid gränskontrollstationen eller det utsedda införselstället till unionen utför på sådana sändningar.
- (7) Genomförandeförordning (EU) nr 961/2011 ska tillämpas till och med den 31 mars 2012. De behöriga myndigheterna i Japan fortsätter att övervaka förekomsten av radioaktivitet i foder och livsmedel. Resultaten av övervakningen visar att vissa foder och livsmedel från regioner som ligger nära kärnkraftverket i Fukushima fortfarande uppvisar halter av radioaktivitet som överskrider gränsvärdena. Tillämpningsdatumet för åtgärderna i genomförandeförordning (EU) nr 961/2011 bör därför förlängas.
- (8) Genomförandeförordning (EU) nr 961/2011 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 252, 28.9.2011, s. 10.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringsbestämmelser

Genomförandeförordning (EU) nr 961/2011 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 5.1 ska led b ersättas med följande:

- ”b) identitetskontroller och fysiska kontroller, inbegripet laboratorieanalys av förekomsten av cesium-134 och cesium-137, av minst

— 5 % av de sändningar av produkter som avses i artikel 2.3 d, och

— 10 % av de sändningar av produkter som avses i artikel 2.3 b och c.”

2. I artikel 10 andra stycket ska datumet ”31 mars 2012” ersättas med ”31 oktober 2012”.

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 2012.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 251/2012**av den 21 mars 2012****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsför-

handlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 2012.

På kommissionens vägnar
För ordföranden

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(euro/100 kg)</i>		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	IL	188,6
	JO	64,0
	MA	47,9
	TN	68,9
	TR	96,0
	ZZ	93,1
0707 00 05	JO	107,2
	TR	165,2
	ZZ	136,2
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	55,1
	TR	127,5
	ZZ	135,9
0805 10 20	EG	52,6
	IL	79,2
	MA	52,2
	TN	80,1
	TR	70,0
	ZZ	66,8
0805 50 10	EG	43,8
	TR	52,6
	ZZ	48,2
0808 10 80	AR	89,5
	BR	83,2
	CA	125,0
	CL	84,7
	CN	108,7
	MK	31,8
	US	160,0
	UY	74,9
	ZA	119,9
	ZZ	97,5
0808 30 90	AR	85,1
	CL	123,8
	CN	63,0
	ZA	91,4
	ZZ	90,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

III

(Andra akter)

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETS BESLUT

nr 534/09/KOL

av den 16 december 2009

om ändring, för sjuttioåttonde gången, av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd, genom införande av ett kapitel om bästa praxis vid kontroll av statligt stöd

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET⁽¹⁾ HAR ANTAGIT DETTA
BESLUT

MED BEAKTANDE av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁽²⁾, särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26,

MED BEAKTANDE av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol⁽³⁾, särskilt artikel 24 och artikel 5.2 b, och

av följande skäl:

Enligt artikel 24 i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten ge verkan åt bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet.

Enligt artikel 5.2 b i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten utfärda meddelanden eller riktlinjer i frågor som behandlas i EES-avtalet, om EES-avtalet eller övervakningsavtalet uttryckligen föreskriver det eller om övervakningsmyndigheten anser det nödvändigt.

Övervakningsmyndigheten antog den 19 januari 1994 procedurregler och materiella regler inom området för statligt stöd⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Nedan kallad *övervakningsmyndigheten*.

⁽²⁾ Nedan kallat *EES-avtalet*.

⁽³⁾ Nedan kallat *övervakningsavtalet*.

⁽⁴⁾ Riktlinjer för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet och artikel 1 i protokoll 3 till övervakningsavtalet, antagna och utfärdade av övervakningsmyndigheten den 19 januari 1994 och offentliggjorda i EGT L 231, 3.9.1994, s. 1, och i EES-supplement nr 32, 3.9.1994, s. 1 (nedan kallade *riktlinjerna för statligt stöd*). En uppdaterad version av riktlinjerna för statligt stöd finns på övervakningsmyndighetens webbplats: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

Europeiska kommissionen antog den 16 juni 2009 regler om bästa praxis vid kontroll av statligt stöd⁽⁵⁾.

Reglerna är av betydelse även för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Det är nödvändigt att trygga en enhetlig tillämpning av reglerna om statligt stöd i hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Enligt punkt II under rubriken "ALLMÄNT" i slutet av bilaga XV till EES-avtalet ska övervakningsmyndigheten efter samråd med Europeiska kommissionen anta rättsakter som motsvarar de som antagits av kommissionen.

Övervakningsmyndigheten har samrått med Europeiska kommissionen. Den har även rådfrågat Eftastaterna i den aktuella frågan, genom en skrivelse av den 20 november 2009 (ref.nr. 537430, 537439 och 537441).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Riktlinjerna för statligt stöd ska ändras genom införande av ett kapitel om bästa praxis vid kontroll av statligt stöd. Texten till det nya kapitlet finns i bilagan till detta beslut.

⁽⁵⁾ EUT C 136, 16.6.2009, s. 13.

Artikel 2

Endast den engelska texten är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2009.

För Eftas övervakningsmyndighet

Per SANDERUD
Ordförande

Kristján A. STEFÁNSSON
Ledamot av kollegiet

BILAGA

RIKTLINJER OM BÄSTA PRAXIS VID KONTROLL AV STATLIGT STÖD ⁽¹⁾**1 Tillämpningsområde och syfte**

1. Eftas övervakningsmyndighet (nedan kallad *övervakningsmyndigheten*) utfärdar dessa riktlinjer om bästa praxis vid kontroll av statligt stöd i syfte att göra förfarandena så produktiva och effektiva som möjligt för alla berörda parter.
2. Detta kapitel i övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd bygger på erfarenheterna från tillämpningen av del II i protokoll 3 till avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (nedan kallad *del II i protokoll 3*) ⁽²⁾. Det främsta syftet med detta kapitel är att ge vägledning för det dagliga genomförandet av förfaranden om statligt stöd för att på så sätt skapa ett bättre samarbete och en ömsesidig förståelse mellan övervakningsmyndigheten, Eftastaterna, rättsväsendet och näringslivet.
3. För att förfarandena om statligt stöd ska kunna förbättras krävs gemensam disciplin och ömsesidigt engagemang från övervakningsmyndigheten och Eftastaterna. Övervakningsmyndigheten kommer att sträva efter att förbättra sitt samarbete med Eftastaterna och intresserade parter och den kommer även att arbeta för att förbättra genomförandet av sina undersökningar och sin interna beslutsprocess för att öka insynen, förutsägbarheten och effektiviteten i förfarandena om statligt stöd.
4. Detta kapitel är en del av en modern ordning för statligt stöd. Det är det sista steget i ett förenklingspaket som omfattar övervakningsmyndighetens riktlinjer om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa typer av statligt stöd ⁽³⁾ och övervakningsmyndighetens riktlinjer om nationella domstolars tillämpning av reglerna om statligt stöd ⁽⁴⁾ och ska ge mer förutsägbara förfaranden och bättre insyn i förfarandena.
5. I det enskilda fallet kan det dock bli nödvändigt att anpassa eller avvika från detta kapitel ⁽⁵⁾.
6. I den utsträckning EES-avtalet gäller för de nedan angivna sektorerna kan de särskilda omständigheterna i fiske- och vattenbrukssektorn och för primär produktion, saluföring och bearbetning av jordbruksprodukter också ge skäl att avvika från detta kapitel.

2 Förhållande till EES-lagstiftningen

7. Detta kapitel är inte avsett att ge en fullständig eller omfattande redovisning av relevant lagstiftning, tolkningsåtgärder eller administrativa åtgärder som reglerar kontrollen av statligt stöd. Det bör jämföras med och vara ett komplement till de grundläggande reglerna för förfaranden om statligt stöd.
8. Kapitlet medför därför inte några nya rättigheter eller skyldigheter och inte heller några ändringar av rättigheter och skyldigheter som fastställs i EES-avtalet, protokoll 3 och övervakningsmyndighetens beslut nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004 ⁽⁶⁾, såsom dessa tolkats genom Eftadomstolens och Europeiska unionens domstolars rättspraxis.
9. I detta kapitel fastställs bästa praxis för det dagliga arbetet, så att insynen ska öka och varje steg i granskningen av ett statligt stöd ska gå snabbare och vara mer förutsägbart.

⁽¹⁾ Detta kapitel motsvarar Europeiska kommissionens regler om bästa praxis vid kontroll av statligt stöd (EUT C 136, 16.6.2009, s. 13).

⁽²⁾ Del II i protokoll 3 återspeglar rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 75, 15.3.2012, s. 26, och EES-supplement nr 14, 15.3.2012, s. 1 de finns tillgängliga på <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>. Riktlinjerna motsvarar tillkännagivandet från kommissionen om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa typer av statligt stöd (EUT C 136, 16.6.2009, s. 3).

⁽⁴⁾ Dessa riktlinjer har ännu inte offentliggjorts i EUT och EES-supplementet. Riktlinjerna motsvarar kommissionens tillkännagivande om nationella domstolars tillämpning av reglerna om statligt stöd (EUT C 85, 9.4.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ I samband med 2008 års bankkras har övervakningsmyndigheten vidtagit lämpliga åtgärder för att säkerställa att beslut kan antas snabbt, om nödvändigt inom mindre än två veckor, efter det att en fullständig anmälan har gjorts. Se övervakningsmyndighetens riktlinjer om tillämpning av reglerna om statligt stöd på åtgärder till förmån för finansinstitut med anledning av den globala finanskrisen (ännu ej offentliggjorda i EUT och EES-supplementet), som motsvarar Meddelande från kommissionen – Tillämpning av reglerna om statligt stöd på åtgärder till förmån för finansinstitut med anledning av den globala finanskrisen (EUT C 270, 25.10.2008, s. 8). När det gäller realkonomin, se övervakningsmyndighetens tillfälliga ram för statliga stödåtgärder för att främja tillgången till finansiering i den aktuella finansiella och ekonomiska krisen (ännu ej offentliggjord i EUT och EES-supplementet), som motsvarar Meddelande från kommissionen – Tillfällig gemenskapsram för statliga stödåtgärder för att främja tillgången till finansiering i den aktuella finansiella och ekonomiska krisen (EUT C 83, 7.4.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Beslut nr 195/04/KOL (EUT L 139, 25.5.2006, s. 37, och EES-supplement nr 26, 25.5.2006, s. 1) motsvarar kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1) om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999.

3 Kontakter före anmälan

10. Övervakningsmyndighetens erfarenhet har visat att kontakter före anmälan är mycket värdefulla, även i skenbart enkla rutinärenden. Kontakter före anmälan ger övervakningsmyndigheten och den anmälände Eftastaten möjlighet att i förtroende och före anmälan diskutera de rättsliga och ekonomiska aspekterna av ett planerat projekt, vilket i sin tur leder till bättre och fullständigare anmälningar. I samband med detta kan Eftastaten och övervakningsmyndigheten också tillsammans utarbeta konstruktiva förslag till ändring av problematiska delar av en planerad åtgärd. Denna fas bereder därför vägen för en snabbare handläggning av anmälningar när de formellt har lämnats in till övervakningsmyndigheten. Godtagna föransmälningar bör i realiteten ge övervakningsmyndigheten möjlighet att anta beslut enligt artikel 4.2, 4.3 och 4.4 i del II i protokoll 3 inom två månader från dagen för anmälan ⁽¹⁾.
11. Kontakter före anmälan rekommenderas framför allt i ärenden med ovanliga inslag eller särskilda drag som gör det lämpligt att i förväg diskutera ärendet med övervakningsmyndigheten. Informell vägledning kommer att lämnas närhelst en Eftastat så begär.

3.1 Innehåll

12. Föransmälningssfasen gör det möjligt att diskutera med och ge vägledning till den berörda Eftastaten om vilka uppgifter som ska lämnas i anmälningsformuläret så att det är fullständigt den dagen anmälan görs. I föransmälningssfasen kan man också föra öppna och konstruktiva diskussioner om alla väsentliga frågor som en planerad åtgärd väcker. Detta är särskilt viktigt när det gäller projekt som inte skulle kunna godkännas i den form de har anmälts och som därför borde återkallas eller ändras på väsentliga punkter. Det kan också innebära att man undersöker möjligheten att tillämpa andra rättsliga grunder eller identifierar tidigare fall som är relevanta för ärendet. Dessutom kommer en lyckad föransmälningssfas att ge övervakningsmyndigheten och Eftastaten möjlighet att behandla viktiga konkurrensproblem, göra en ekonomisk analys och vid behov kontakta externa experter för att visa att ett planerat projekt är förenligt med EES-avtalets funktion. Den anmälände Eftastaten kan också i föransmälningen begära att övervakningsmyndigheten avstår från sin rätt att kräva vissa uppgifter i anmälningsformuläret, om uppgifterna med hänsyn till de särskilda omständigheterna inte är nödvändiga för att granska det enskilda ärendet. Under föransmälningssfasen fastställs dessutom om ett ärende vid första påseendet förefaller lämpligt för handläggning enligt det förenklade förfarandet för handläggning av statligt stöd ⁽²⁾.

3.2 Tillämpningsområde och tidsram

13. För att föransmälningssfasen ska vara konstruktiv och effektiv ligger det i den berörda Eftastatens intresse att i ett utkast till anmälningsformulär lämna de uppgifter som övervakningsmyndigheten behöver för att bedöma ett planerat stödprojekt. För att underlätta en snabb handläggning av ärendet är kontakter före anmälan i form av e-post eller telefonkonferenser-/samtal att föredra framför möten. Övervakningsmyndigheten kommer som regel att ordna en första kontakt före anmälan inom två veckor från mottagandet av utkastet till anmälningsformulär.
14. I allmänhet bör kontakterna före anmälan inte pågå längre än två månader och de bör följas av en fullständig anmälan. Om kontakterna före anmälan inte skulle leda till det önskade resultatet kan övervakningsmyndigheten förklara föransmälningssfasen avslutad. Eftersom tidsramen och formen för kontakterna före anmälan beror på hur komplicerat det enskilda fallet är, kan kontakterna före anmälan i ett komplicerat fall pågå i flera månader. Övervakningsmyndigheten rekommenderar därför att Eftastaterna i särskilt komplicerade fall (t.ex. undsättningsstöd, omfattande stöd till forskning och utveckling, omfattande individuellt stöd eller särskilt omfattande eller komplicerade stödordningar) så snabbt som möjligt inleder kontakterna före anmälan så att det finns utrymme för givande diskussioner.
15. Enligt övervakningsmyndighetens erfarenhet är det en stor fördel om stödmottagaren deltar i kontakterna före anmälan, särskilt i fall med stora tekniska, ekonomiska och projektrelaterade konsekvenser. Övervakningsmyndigheten rekommenderar därför att mottagare av individuellt stöd deltar i kontakterna före anmälan.
16. Övervakningsmyndigheten kommer att sträva efter att ge den berörda Eftastaten en informell, inledande bedömning av projektet i slutet av föransmälningssfasen. Detta gäller dock inte nyskapande eller komplicerade fall. Denna bedömning är inte bindande och inte något officiellt ställningstagande från övervakningsmyndigheten, utan endast en informell vägledning om huruvida utkastet till anmälan behöver kompletteras och om det planerade projektet vid en första granskning förefaller vara förenligt med EES-avtalets funktion. I särskilt komplicerade fall kan övervakningsmyndigheten på Eftastatens begäran också ge skriftlig vägledning om vilka uppgifter som saknas.
17. Kontakterna före anmälan är helt konfidentiella. Diskussionerna är frivilliga och påverkar inte handläggningen och granskningen av ärendet efter det att den formella anmälan har lämnats in.

⁽¹⁾ Denna tidsfrist kan inte hållas om övervakningsmyndigheten måste utfärda mer än en begäran om upplysningar på grund av ofullständiga anmälningar.

⁽²⁾ Se riktlinjerna om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa typer av statligt stöd.

18. För att förbättra anmälningarnas kvalitet kommer övervakningsmyndigheten också att sträva efter att uppfylla Eftastaternas krav på utbildning. Övervakningsmyndigheten kommer också att hålla regelbunden kontakt med Eftastaterna för att diskutera ytterligare förbättringar i stödförfarandena, framför allt när det gäller de gällande anmälningsformulärens tillämpningsområde och innehåll.

4 Ömsesidigt godtagbar planering

19. I fall som är nyskapande, tekniskt komplicerade eller känsliga på annat sätt, eller som är särskilt brådskande, kommer övervakningsmyndigheten att erbjuda ömsesidigt godtagbar planering till den anmälnde Eftastaten för att öka insynen och göra det lättare att förutsäga hur länge granskningen av det statliga stödet kommer att pågå.

4.1 Innehåll

20. Ömsesidigt godtagbar planering är en form av strukturerat samarbete mellan Eftastaten och övervakningsmyndigheten och bygger på gemensam planering och på en gemensam uppfattning om hur granskningen ska genomföras och hur lång tid den ska ta.

21. I detta sammanhang kan övervakningsmyndigheten och den anmälnde Eftastaten i första hand komma överens om följande:

- Ärendet i fråga prioriteras om Eftastaten i gengäld formellt godtar att andra anmälda ärenden från samma Eftastat skjuts upp ⁽¹⁾, om det skulle bli nödvändigt av planerings- eller resursskäl.
- De uppgifter som Eftastaten eller stödmottagaren ska tillhandahålla (bl.a. studier eller externa sakkunnigutlåtanden), eller ensidig informationsinsamling från övervakningsmyndighetens sida.
- Vilken form bedömningen av övervakningsmyndigheten ska ha och hur länge den ska pågå, när ärendet väl har anmälts.

22. Om Eftastaten tillhandahåller alla nödvändiga uppgifter i god tid och på det sätt som man kommit överens om vid den ömsesidigt godtagbara planeringen, kommer övervakningsmyndigheten att sträva efter att iaktta den gemensamt överenskomna tidsramen för vidare granskning av ärendet, om de uppgifter som Eftastaten eller intresserade parter har lämnat inte väcker oväntade frågor.

4.2 Tillämpningsområde och tidsram

23. Ömsesidigt godtagbar planering kommer i princip att förbehållas fall som är så nyskapande, tekniskt svåra eller känsliga på något annat sätt att det i slutet av föransökningsfasen visar sig omöjligt för övervakningsmyndigheten att göra en klar inledande bedömning av ärendet. I sådana fall kommer ömsesidigt godtagbar planering att ske i slutet av föransökningsfasen och följas av en formell anmälan.

24. Övervakningsmyndigheten och den berörda Eftastaten kan på Eftastatens begäran också komma överens om ömsesidigt godtagbar planering för den fortsatta handläggningen av ärendet vid inledningen av det formella granskningsförfarandet.

5 Den preliminära granskningen av anmälda åtgärder

5.1 Begäran om upplysningar

25. Om övervakningsmyndigheten utarbetar fler än en begäran om upplysningar, kommer den att försöka sammanställa dessa i grupper under den preliminära granskningsfasen för att granskningen ska löpa effektivt. I princip kommer därför en enda övergripande begäran om upplysningar att skickas ut 4–6 veckor efter dagen för anmälan. Om inte något annat överenskommit vid den ömsesidigt godtagbara planeringen bör föransökningsfasen leda till att Eftastaterna kan lämna en fullständig anmälan, vilket minskar behovet av ytterligare upplysningar. Övervakningsmyndigheten kan dock senare komma att ställa frågor framför allt om uppgifter som Eftastaterna har lämnat i sina svar, vilket emellertid inte behöver betyda att övervakningsmyndigheten har stora svårigheter att bedöma ärendet.

26. Om Eftastaten inte lämnar de begärda upplysningarna inom den föreskrivna tidsfristen och efter en påminnelse, kommer i regel artikel 5.3 i del II i protokoll 3 att tillämpas och Eftastaten kommer att underrättas om att anmälan anses ha återkallats. Formella granskningsförfaranden kommer normalt alltid att inledas när villkoren för detta är uppfyllda, och i allmänhet efter högst två omgångar med frågor.

5.2 Överenskommelse om att tillfälligt avbryta den preliminära granskningen

27. Under vissa förhållanden kan det preliminära granskningsförfarandet tillfälligt avbrytas om en Eftastat begär det för att ändra sitt projekt och göra det förenligt med reglerna om statligt stöd. Förfarandet kan också avbrytas efter en gemensam överenskommelse. Ett förfarande kan endast avbrytas för en viss tidsperiod som man har kommit

⁽¹⁾ Se artikel 4.5 i del II i protokoll 3.

överens om i förväg. Om Eftastaten inte lämnar en fullständig anmälan av ett vid en första granskning förenligt projekt vid utgången av den överenskomna tidsperioden, kommer övervakningsmyndigheten att återuppta förfarandet vid den punkt där det avbröts. Den berörda Eftastaten kommer i regel att underrättas om att anmälan anses ha återkallats, men vid allvarliga tvivel kan det formella granskningsförfarandet också komma att inledas utan dröjsmål.

5.3 Kontakter om nuläget

28. På begäran kan en Eftastat som anmält ett stöd få information om nuläget i en pågående preliminär granskning. Eftastaterna bör se till att mottagaren av ett individuellt stöd deltar vid sådana kontakter.

6 Det formella granskningsförfarandet

29. Mot bakgrund av att ärenden som blir föremål för en formell granskning i allmänhet är komplicerade har övervakningsmyndigheten som högsta prioritet att förbättra insynen, förutsägbarheten och effektiviteten i denna fas för att på så sätt bidra till ett meningsfullt beslutsfattande som möter behoven i dagens affärsvärld. Övervakningsmyndigheten kommer därför att effektivisera genomförandet av formella granskningar genom att på ett effektivt sätt använda alla de förfaranden som står till buds enligt del II i protokoll 3.

6.1 Offentliggörande av beslutet och sammanfattningen

30. Om den berörda Eftastaten inte begär att konfidentiella uppgifter ska tas bort, kommer övervakningsmyndigheten att sträva efter att offentliggöra sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarandet, inklusive sammanfattningarna, inom två veckor från och med dagen för antagandet av beslutet.
31. Om det råder oenighet om sekretessfrågor, kommer övervakningsmyndigheten att tillämpa principerna i sina riktlinjer om tystnadsplikt vid beslut om statligt stöd⁽¹⁾ och göra sitt yttersta för att offentliggöra sitt beslut så snabbt som möjligt efter det att det har antagits. Detsamma kommer att gälla för offentliggörandet av alla slutliga beslut.
32. För att förbättra insynen i förfarandet kommer Eftastaten, stödmottagaren och andra aktörer (särskilt potentiella klagande) att informeras om alla förseningar som orsakas av oenighet om sekretessfrågor.

6.2 Synpunkter från intresserade parter

33. Enligt artikel 6 i del II i protokoll 3 ska intresserade parter lämna sina synpunkter inom en föreskriven tidsfrist som normalt inte ska överskrida en månad efter offentliggörandet av beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet. Denna tidsfrist kommer i allmänhet inte att förlängas och övervakningsmyndigheten kommer i regel därför inte att godta någon försenad inlägga med information från intresserade parter, inbegripet stödmottagaren⁽²⁾. Förlängning kan medges endast i välmotiverade undantagsfall, t.ex. vid tillhandahållande av särskilt omfattande faktauppgifter eller efter kontakter mellan övervakningsmyndigheten och den berörda intresserade parten.
34. För att förbättra faktaunderlaget för granskningen av särskilt komplicerade ärenden får övervakningsmyndigheten skicka en kopia av beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet för att identifiera intresserade parter, t.ex. branschorganisationer och näringslivsorganisationer och uppmana dem att lämna synpunkter på särskilda aspekter av ärendet⁽³⁾. Intresserade parter har rätt att själva besluta om de vill samarbeta i detta sammanhang, men om en intresserad part väljer att lämna synpunkter, ligger det i dess intresse att lämna synpunkterna i god tid så att övervakningsmyndigheten kan beakta dem. Övervakningsmyndigheten kommer därför att uppmana intresserade parter att lämna synpunkter inom en månad från och med den dag då kopian av beslutet skickas till dem. Övervakningsmyndigheten kommer inte att förlänga denna tidsfrist. För att se till att intresserade parter behandlas lika kommer övervakningsmyndigheten att skicka uppmaningen att lämna synpunkter även till stödmottagaren. För att Eftastatens rätt till försvar ska respekteras kommer övervakningsmyndigheten att skicka en icke konfidentiell version av alla synpunkter från intresserade parter till Eftastaten och uppmana den att svara inom en månad.
35. För att se till att alla synpunkter från intresserade parter lämnas till den berörda Eftastaten så snabbt som möjligt kommer Eftastaterna att i största möjliga utsträckning uppmanas att godta att synpunkter från intresserade parter överlämnas på ursprungsspråket. En Eftastat som begär en översättning kommer att få en sådan, men det kan medföra att förfarandet tar längre tid.
36. Om det inte kommer in några synpunkter från intresserade parter, kommer Eftastaterna att informeras om detta.

⁽¹⁾ Riktlinjerna antagna genom övervakningsmyndighetens beslut nr 15/04/KOL av den 18 februari 2004 (EUT L 154, 8.6.2006, s. 27, och EES-supplement nr 29, 8.6.2006, s. 1). Dessa riktlinjer motsvarar meddelandet från kommissionen av den 1 december 2003 om tystnadsplikt vid beslut om statligt stöd (EUT C 297, 9.12.2003, s. 6).

⁽²⁾ Detta påverkar inte tillämpningen av artikel 10.1 i del II i protokoll 3.

⁽³⁾ Enligt fast rättspraxis i Europeiska unionens domstolar har övervakningsmyndigheten rätt att skicka beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet till kända tredje parter; se t.ex. mål T-198/01, *Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen*, REG 2004, s. II-2717, punkt 195, T-198/01R, *Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen*, REG 2002, s. II-2153, samt förenade målen C-74/00 P och C-75/00 P, *Falck Spa m.fl. mot kommissionen*, REG 2002, s. I-7869, punkt 83.

6.3 Eftastaternas synpunkter

37. För att se till att det formella granskningsförfarandet slutförs i tid kommer övervakningsmyndigheten att strikt tillämpa alla tidsfrister som gäller för denna fas enligt del II i protokoll 3. Om en Eftastat inte lämnar sina synpunkter på övervakningsmyndighetens beslut om att inleda det formella granskningsförfarandet och på synpunkter från intresserade parter inom den månadslånga tidsfrist som fastställs i artikel 6.1 i del II i protokoll 3 kommer övervakningsmyndigheten omedelbart att skicka en påminnelse om en månads förlängd tidsfrist till den berörda Eftastaten och informera Eftastaten om att ingen ytterligare förlängning kommer att beviljas, utom i undantagsfall. Om den berörda Eftastaten inte svarar på övervakningsmyndighetens påminnelse, kommer övervakningsmyndigheten att fatta beslut på grundval av de upplysningar som den har tillgång till, i enlighet med artikel 7.7 och artikel 13.1 i del II i protokoll 3.
38. I fall av olagligt stöd där Eftastaten inte har lämnat några synpunkter på beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet, kommer övervakningsmyndigheten att i enlighet med artikel 10 i del II i protokoll 3 utfärda ett föreläggande om att lämna upplysningar. Om Eftastaten inte svarar på föreläggandet inom den fastställda tidsfristen, kommer övervakningsmyndigheten att fatta beslut på grundval av de upplysningar som den har tillgång till.

6.4 Begäran om ytterligare upplysningar

39. Ibland, särskilt i komplicerade fall, kan de upplysningar som Eftastaten har lämnat in som svar på beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet, leda till att övervakningsmyndigheten måste skicka en begäran om ytterligare upplysningar. Eftastatens svarsfrist kommer att fastställas till en månad.
40. Om Eftastaten inte svarar inom tidsfristen kommer övervakningsmyndigheten omedelbart att skicka en påminnelse med en sista tidsfrist på 15 arbetsdagar. I påminnelsen informeras den berörda Eftastaten om att övervakningsmyndigheten kommer att fatta ett beslut på grundval av de upplysningar som den har tillgång till eller, om det är fråga om olagligt stöd, utfärda ett föreläggande om att lämna upplysningar.

6.5 Motiverat tillfälligt avbrott i det formella granskningsförfarandet

41. Den formella granskningen kan avbrytas endast i undantagsfall och efter en gemensam överenskommelse mellan övervakningsmyndigheten och den berörda Eftastaten. Granskningen kan tillfälligt avbrytas till exempel om Eftastaten formellt begär ett sådant avbrott för att ändra sitt projekt så att det överensstämmer med reglerna för statligt stöd, eller om det pågår ett förfarande i Eftadomstolen eller Europeiska unionens domstolar om samma frågor och det är sannolikt att resultatet av domstolsförfarandet kommer att påverka bedömningen av ärendet.
42. Ett tillfälligt avbrott kan i regel endast beviljas en gång och under en tidsperiod som övervakningsmyndigheten och Eftastaten kommit överens om i förväg.

6.6 Antagande av det slutliga beslutet och motiverad förlängning av det formella granskningsförfarandet

43. I enlighet med artikel 7.6 i del II i protokoll 3 kommer övervakningsmyndigheten att så långt som möjligt sträva efter att anta ett beslut inom 18 månader från och med den dag då förfarandet inleddes. Denna tidsfrist kan förlängas genom en gemensam överenskommelse mellan övervakningsmyndigheten och den berörda Eftastaten. En förlängning av varaktigheten av granskningen kan vara lämplig framför allt i ärenden som gäller nyskapande projekt eller projekt som väcker nya rättsliga frågor.
44. För att se till att artikel 7.6 i del II i protokoll 3 verkligen tillämpas kommer övervakningsmyndigheten att sträva efter att anta det slutliga beslutet senast fyra månader efter det att Eftastaten lämnade in sina sista upplysningar, eller efter utgången av den sista tidsfristen utan att några upplysningar har mottagits.

7 Klagomål

45. Det är mycket viktigt för alla som berörs av förfaranden i ärenden om statsstöd att övervakningsmyndigheten handlägger klagomål som kommit in till den på ett effektivt sätt som medger insyn. Övervakningsmyndigheten föreslår därför följande bästa praxis, som utformats för att bidra till detta gemensamma mål.

7.1 Klagomålsformuläret

46. Övervakningsmyndigheten kommer att uppmana alla klagande att använda det klagomålsformulär som finns tillgängligt på övervakningsmyndighetens webbplats (<http://www.eftasurv.int/media/documents/Complaint-form—State-aid.doc>) och samtidigt lämna en icke konfidentiell version av klagomålet. Om de klagande lämnar fullständigt ifyllda formulär kommer inlagorna i regel att vara av bättre kvalitet.

7.2 Vägledande tidsram och resultatet av granskningen av ett klagomål

47. Övervakningsmyndigheten kommer att göra sitt yttersta för att undersöka ett klagomål inom en vägledande tidsram på tolv månader efter mottagandet. Denna tidsfrist är inte bindande. Beroende på omständigheterna i det enskilda fallet om ytterligare upplysningar måste begäras från den klagande, Eftastaten eller intresserade parter kan granskningen av ett klagomål dra ut på tiden.
48. Övervakningsmyndigheten har rätt att prioritera bland de klagomål som lämnas till den ⁽¹⁾, t.ex. på grundval av den påstådda överträdelsens omfattning, stödmottagarens storlek, berörd ekonomisk sektor eller förekomsten av liknande klagomål. Övervakningsmyndigheten kan med hänvisning till sin arbetsbörda och sin rätt att prioritera bland granskningar ⁽²⁾ skjuta upp handläggningen av en åtgärd som inte är prioriterad. Övervakningsmyndigheten kommer därför i princip att sträva efter att inom tolv månader
- (a) anta ett beslut om prioriterade ärenden enligt artikel 4 i del II i protokoll 3, med en kopia ställd till den klagande,
- (b) skicka en administrativ skrivelse till den klagande med övervakningsmyndighetens preliminära uppfattning i oprioriterade ärenden. Den administrativa skrивelsen är inte ett officiellt ställningstagande från övervakningsmyndigheten, utan endast övervakningsmyndighetens preliminära uppfattning byggd på de upplysningar man har haft tillgång till och i avvaktan på ytterligare synpunkter som den klagande kan vilja framföra inom en månad från och med dagen för skrivelsen. Om den klagande inte lämnar ytterligare synpunkter inom den föreskrivna tiden kommer klagomålet att anses återkallat.
49. Av insynsskäl kommer övervakningsmyndigheten att göra sitt yttersta för att inom två månader från och med mottagandet av klagomålet informera den klagande om klagomålets prioritetsgrad. Om den klagande inte har visat att det finns grund för klagomålet, kommer övervakningsmyndigheten att göra sitt yttersta för att inom två månader från och med mottagandet av klagomålet informera den klagande om att uppgifterna inte är tillräckliga för att man ska kunna ha någon uppfattning om ärendet, och att klagomålet kommer att anses återkallat om inte ytterligare väsentliga synpunkter lämnas inom en månad. Också när det gäller klagomål som avser godkänt stöd kommer övervakningsmyndigheten att sträva efter att svara den klagande inom två månader från och med mottagandet av klagomålet.
50. I fall av olagligt stöd kommer de klagande att påminnas om möjligheten att väcka talan vid en nationell domstol, som kan hindra utbetalning av stödet eller besluta att stödet återkrävs ⁽³⁾.
51. Om nödvändigt kommer den icke konfidentiella versionen av klagomålet att vidarebefordras till den berörda Eftastaten för synpunkter. Eftastaterna och de klagande kommer att hållas underrättade om huruvida klagomålet läggs ner eller hur det handläggs i övrigt. Eftastaterna kommer i sin tur att uppmanas att iaktta tidsfristerna för att lämna synpunkter och tillhandahålla upplysningar om klagomål som vidarebefordras till dem. De kommer också att uppmanas att i så stor utsträckning som möjligt gå med på att ta emot klagomål på ursprungsspråket. En Eftastat som begär en översättning kommer att få en sådan, men det kan medföra att förfarandet tar längre tid.

8 Interna beslutsförfaranden

52. Övervakningsmyndigheten är fast besluten att effektivisera och ytterligare förbättra sin interna beslutsprocess för att förkorta handläggningstiden för statligt stöd.
53. Därför kommer de interna beslutsförfarandena att tillämpas så effektivt som möjligt. Övervakningsmyndigheten kommer också att se över sitt gällande interna regelverk för att optimera sina beslutsförfaranden.
54. Övervakningsmyndigheten kommer fortlöpande att se över sin interna beslutspraxis och anpassa den vid behov.

9 Framtida ändringar

55. En bästa förfarandepaxis kan endast vara effektiv om övervakningsmyndigheten och Eftastaterna tillsammans åtar sig att noggrant fullfölja undersökningar om statligt stöd, iaktta tillämpliga tidsfrister och på så sätt garantera den nödvändiga insynen och förutsägbarheten i förfarandena. Detta kapitel och den bästa praxis som det innehåller är det första bidraget till detta gemensamma åtagande.
56. Övervakningsmyndigheten kommer att tillämpa detta kapitel på åtgärder som har anmälts till den eller som den fått kännedom om på annat sätt från och med den 1 januari 2010.

⁽¹⁾ Mål C-119/97, *Ufex m.fl. mot kommissionen*, REG 1999, s. I-1341, punkt 88.

⁽²⁾ Mål T-475/04, *Bouygues SA mot kommissionen*, REG 2007, s. II-2097, punkterna 158 och 159.

⁽³⁾ Se övervakningsmyndighetens riktlinjer om nationella domstolars tillämpning av reglerna om statligt stöd.

-
57. Kapitlet kan komma att ändras till följd av ändringar i lagstiftning, tolkningsmeddelanden eller administrativa bestämmelser som reglerar förfarandena om statligt stöd eller med hänsyn tagen till Eftadomstolens och Europeiska unionens domstolars rättspraxis eller de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av detta kapitel. Övervakningsmyndigheten har också för avsikt att regelbundet föra en dialog med Eftastaterna och andra berörda parter om de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av del II i protokoll 3 och detta kapitel om bästa praxis.
-

BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 364/11/COL

av den 23 november 2011

att avsluta det formella granskningsförfarandet rörande statligt stöd till den isländska bostadsfinansieringsfonden Íbúðalánasjóður (HFF) i form av befrielse från den statliga garantiavgiften (Island)

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET (NEDAN KALLAD MYNDIGHETEN) HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

MED BEAKTANDE av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat *EES-avtalet*), särskilt artikel 61 och protokoll 26,

MED BEAKTANDE av artikel 1.3 i del I och 7.2 i del II i protokoll 3 till avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (nedan kallat *övervakningsavtalet*) (nedan kallat *protokoll 3*),

MED BEAKTANDE av den konsoliderade versionen av myndighetens beslut nr 195/04/COL av den 14 juli 2004 om de genomförandebestämmelser som avses i artikel 27 i del II av protokoll 3 (nedan kallat *beslutet om genomförandebestämmelser*)⁽¹⁾,

efter att ha uppmanat de berörda parterna att yttra sig⁽²⁾, och

av följande skäl:

I. FAKTAUPPGIFTER

1. Förfarande

- (1) Genom en skrivelse av den 28 september 2007 (diariernr 442805), begärde myndigheten upplysningar från de isländska myndigheterna avseende statliga garantier och skyldigheten att betala en statlig garantiavgift i enlighet med lagen om statliga garantier. De isländska myndigheterna besvarade denna begäran genom en skrivelse från Islands delegation vid Europeiska unionen av den 24 oktober 2007 som vidarebefordrade en skrivelse från Islands finansdepartement samma dag, som myndigheten tog emot och registrerade den 25 oktober 2007 (diariernr 448739 och 449598).
- (2) Ärendet diskuterades mellan företrädare från myndigheten och den isländska regeringen den 7 september 2007 i Bryssel och den 29 oktober 2007 i Reykjavik samt mellan företrädare från myndigheten och Samtök fjármálafyrirtækja (Icelandic Financial Services Association) vid ett möte den 6 mars 2008 i Bryssel.

⁽¹⁾ Finns på <http://www.eftasurv.int/media/decisions/195-04-COL.pdf>

⁽²⁾ Eftas övervakningsmyndighets beslut nr 406/08/COL av den 27 juni 2008 om att inleda det formella granskningsförfarandet rörande statligt stöd till den isländska bostadsfinansieringsfonden i form av befrielse från den statliga garantiavgiften, offentliggjort i EUT C 64, 19.3.2009, s. 21, och EES-supplement nr 15, 19.3.2009, s. 9.

- (3) Myndighetens beslut nr 406/08/COL av den 27 juni 2008 om att inleda det formella granskningsförfarandet rörande statligt stöd till den isländska bostadsfinansieringsfonden i form av befrielse från den statliga garantiavgiften offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* och i EES-supplementet till denna⁽³⁾. Genom detta beslut har myndigheten uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter. Myndigheten har inte tagit emot några synpunkter från berörda parter. Genom en skrivelse av den 8 september 2008 (diariernr 490696), inkom de isländska myndigheterna med synpunkter på myndighetens beslut nr 406/08/COL.

- (4) I oktober 2008 lade myndigheten ärendet på is till följd av den isländska banksektorns kollaps. Vissa diskussioner i fråga om ärendet fördes vid ett paketmöte i Reykjavik den 4 och 5 november 2009. Efter detta möte sände myndigheten den 16 november 2009 en skrivelse med en påminnelse om att lämna upplysningar om en bedömning av förenligheten avseende den åtgärd som är föremål för undersökning. Ett svar lämnades av de isländska myndigheterna genom en skrivelse av den 7 december 2009 (diariernr 539538).

- (5) I en parallell undersökning om statligt stöd som beviljats den isländska bostadsfinansieringsfonden Íbúðalánasjóður (nedan kallad *HFF*), konstaterade myndigheten i sitt beslut nr 405/08/COL av den 27 juni 2008⁽⁴⁾ att den statliga garanti som beviljats HFF utgör befintligt stöd. Därefter antog myndigheten den 18 juli 2011 beslut nr 247/11/COL om ett förslag till lämpliga åtgärder i samband med finansieringen av den isländska bostadsfinansieringsfonden Íbúðalánasjóður (HFF)⁽⁵⁾ bland annat i form av en statlig garanti.

2. Beskrivning av den granskade åtgärden

2.1 Stödmottagaren

- (6) Bostadsfinansieringsfonden Íbúðalánasjóður (HFF) är en statligt ägd institution, som verkar enligt marknadsvillkor i enlighet med den isländska bostadslagen nr 44/1998 (lög um húsnæðismál)⁽⁶⁾. HFF förvaltas av en styrelse

⁽³⁾ Se fotnot 2 för hänvisningar till offentliggörandet.

⁽⁴⁾ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 405/08/COL av den 27 juni 2008 om att avsluta det formella granskningsförfarandet beträffande den isländska bostadsfinansieringsfonden EUT L 79, 25.3.2010, s. 40, och EES-supplement nr 14, 25.3.2010, s. 20.

⁽⁵⁾ En icke-konfidentiell text av beslut nr 247/11/COL finns på övervakningsmyndighetens webbplats: <http://www.eftasurv.int/media/decisions/247-11-COL.pdf>

⁽⁶⁾ Den ursprungliga föregångaren till HFF, det statliga bostadsinstitutet, inrättades 1980.

inom välfärdsministrarnas administrativa verksamhetsområde. Syftet med HFF är att främja säkerhet och lika rätt till bostad. Detta görs genom beviljande av hypotekslån till enskilda och lån till enheter som hyr ut bostäder, och genom en allmän organisation av bostadsfrågor. Finansieringen är särskilt avsedd att öka människors utsikter att förvärva eller hyra bostäder på rimliga villkor (se artikel 1 i bostadslagen).

- (7) HFF finansieras inte direkt av staten, men finansieras genom avkastning på eget kapital (dvs. amorteringar, räntor och prisindexerade betalningar på beviljade lån), genom räntor som betalats för utfärdande och försäljning av HFF-obligationer (íbúðarbréf) som är noterade på Íslands fondbörs, och genom avgifter från kunder. Eftersom staten äger HFF gynnas fonden också av en statlig garanti som följer av statens obegränsade ansvar för HFF:s skulder⁽⁷⁾. Vidare får HFF räntekompensation direkt från statsbudgeten att täcka förluster som uppstår vid utlåning under marknadsräntor till de enheter som bygger och hyr ut bostäder.
- (8) För en utförligare beskrivning av HFF-systemet enligt bostadslagen hänvisas till myndighetens beslut nr 405/08/COL.

2.2 Den statliga garantin

- (9) HFF är en statlig institution som lyder under offentlig rätt (se artikel 4 i bostadslagen) och en statlig garanti kan därmed ställas för alla dess skyldigheter i enlighet med den isländska offentliga rättspraxis som gäller för statliga institutioner. Garantin gäller alla statliga institutioner, oberoende av när de upprättades eller deras typ av verksamhet. Som nämnts ovan följer denna garanti av att staten som ägare av HFF har obegränsat ansvar för HFF:s skulder. Detta innebär att staten är ansvarig för HFF:s samtliga skyldigheter, eftersom garantin varken är kopplad till någon av HFF:s särskilda finansiella transaktioner eller begränsad till något fastställt högsta belopp. Detta speglas också i artikel 5.3 i insolvenslagen nr 21/1991 (lög um gjaldprotaskipti o.fl.) som utesluter tillämpning av konkurs eller andra insolvensförfaranden för institutioner som HFF.
- (10) I ingressen till den proposition som blev lag nr 121/1997 om statliga garantier (lög um ríkisábyrgðir) angavs följande:

”Detta grundar sig på den otvetydiga regeln enligt isländsk lagstiftning att staten ansvarar för sina institutioners och företags skyldigheter, såvida inte garantin är begränsad genom en uttrycklig lagbestämmelse [...] eller att statens ansvar i ett aktiebolag är begränsad till aktiekapitaltillskottet.”⁽⁸⁾

- (11) Den statliga garantin var också tillgänglig för HFF:s föregångare: Det statliga bostadsinstitutet, den statliga byggnadsfonden och arbetarnas bostadsfond som drivs av det statliga bostadsinstitutet och den statliga bostadsstyrelsen (se lag nr 97/1993 om det statliga bostadsinstitutet [lög um Húsnæðisstofnun ríkisins]).

2.3 Den statliga garantiavgiften

- (12) Vid tidpunkten för upprättandet av HFF och dess föregångare, var inte den obegränsade statliga garantin till deras förmån och som täcker samtliga skyldigheter föremål för en riskpremie eller en garantiavgift. Enligt de isländska myndigheterna har tillämpliga bestämmelser i inhemsk lagstiftning allt sedan starten av HFF tolkats som att de befriar HFF från att betala någon avgift för den statliga garantin⁽⁹⁾.
- (13) I den förberedande rättsakten nr 68/1987 om skatteåtgärder infördes för första gången en allmän skyldighet att betala en garantiavgift till staten för statliga garantier som inte omfattades av riskpremier. Följaktligen krävdes genom artikel 8 i lag nr 37/1961 om statliga garantier (lög um ríkisábyrgðir), ändrad genom lag nr 65/1988 om statliga garantier, (lög um breyting á lögum nr 37/1961, um ríkisábyrgðir, með síðari breytingum) att banker, lånefonder, finansinstitut, företag och andra sådana enheter som, enligt lag, omfattas av en statlig garanti genom att de endera ägs av staten eller av andra skäl, ska betala en garantiavgift till staten för sina åtaganden gentemot utländska enheter. Avgiften fastställdes till 0,0625 % per kvartal för kapitalbeloppet på de utländska åtagandena, vars genomsnitt användes som underlag för varje period (se artikel 8.2 i lag nr 37/1961)⁽¹⁰⁾.
- (14) Ursprungligen infördes inga liknande avgifter för inhemska åtaganden. Men genom lag nr 121/1997 om statliga garantier⁽¹¹⁾ infördes en skyldighet att betala en avgift på 0,0375 % för inhemska åtaganden. Denna avgift höjdes senare till 0,0625 % genom lag nr 180/2000⁽¹²⁾.

⁽⁷⁾ Mål E-9/04, De isländska bankernas och värdepappersmäklarnas sammanslutning mot Eftas övervakningsmyndighet, REG 2006, rapport från Eftadomstolen, s. 42, punkt 72.

⁽⁸⁾ Myndighetens inofficiella översättning. Den ursprungliga isländska texten finns på <http://www.althingi.is/alttext/122/s/0099.html>.

⁽⁹⁾ Se sidan 4 i inlagan av den 8 september 2008 (diariern 490696).

⁽¹⁰⁾ Lån för vilka en riskpremie har betalats, vissa exportgarantier och åtaganden till följd av att creditsaldot i kontona i utländsk valuta i inhemska banker inte utgjorde underlag vid beräkningen av garantiavgiften (se artikel 9.2 i lag nr 37/1961).

⁽¹¹⁾ Lagen trädde i kraft den 1 januari 1998.

⁽¹²⁾ Lagen trädde i kraft den 11 januari 2001.

- (15) I lag nr 121/1997 anges också ett undantag från betalning av en eventuell avgift för statliga garantier för bostadsobligationer som utfärdats av det statliga bostadsinstitutets bostadsobligationsenhet. När det gäller HFF:s andra skyldigheter annullerades HFF:s upplupna obetalda skulder som kan hänföras till obetalda avgifter, genom den kompletterande budgetlagen för år 2001, med retroaktiv verkan enligt lag nr 121/1997. Slutligen fastställdes genom lag nr 70/2000, som trädde i kraft den 26 maj 2000, att HFF omfattades av en allmän befrielse från betalning av den statliga garantiavgiften för samtliga åtaganden.
- (16) För en utförligare beskrivning av lagstiftningen om statliga garantier och senare ändringar av de allmänt tillämpliga avgiftssatserna och de särskilda bestämmelserna om HFF hänvisas till myndighetens beslut nr 406/08/COL.

3. Skäl för att inleda förfarandet

- (17) I beslut nr 406/08/COL förklarade myndigheten att den statliga garantin till förmån för HFF, som fanns innan EES-avtalet trädde i kraft den 1 januari 1994, inte behandlades enligt förfarandet om garantiavgiften avseende nytt stöd, utan enligt ett separat förfarande för befintligt stöd (ärende nr 64865, numera ärende nr 70382). Beslut nr 406/08/COL behandlade det faktum att HFF är befriad från den garantiavgift som andra företag som är organiserade på ett liknande sätt som HFF är skyldiga att betala. Det är enligt myndighetens åsikt inte relevant att vid bedömningen av klassificeringen av stödet som nytt eller befintligt avgöra om lagen rent faktiskt ändrade HFF:s situation vad gäller betalningen av garantiavgiften. Vad som ansågs avgörande var att ett nytt system infördes genom den nya lagen nr 121/1997 om statliga garantier där HFF för första gången gavs mer förmånlig behandling än den som föreskrivs i de allmänna bestämmelserna för företag som omfattas av den underförstådda statliga garantin. Myndighetens preliminära åsikt var därför att alla eventuella fördelar för HFF till följd av den befrielse som beviljats bostadsobligationsenheten genom artikel 7 i lag nr 121/1997 utgjorde nytt stöd. Det samma bör tillämpas på undantaget/befrielsen från att betala avgiften för HFF:s andra transaktioner, se lag nr 70/2000 om ändring av lag nr 121/1997 och den kompletterande budgetlagen från 2001.
- (18) Enligt myndighetens preliminära uppfattning var HFF:s befrielse från att betala en garantiavgift liktydig med statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet. Följande inslag av statligt stöd konstaterades i beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande:

- i) Befrielse (endera ursprungligen eller i efterhand) från betalning av en statlig garantiavgift på 0,0625 % per

kvartal av värdet på de utländska åtaganden som avser både bostadsobligationer och andra åtaganden under perioden från den 1 januari 1998 till dagens datum.

- ii) Befrielse (endera ursprungligen eller i efterhand) från betalning av en statlig garantiavgift på 0,0375 % per kvartal av värdet på de utländska åtaganden som avser både bostadsobligationer och andra åtaganden under perioden från den 1 januari 1998 till den 10 januari 2001.
- iii) Befrielse från betalning av en statlig garantiavgift på 0,0625 % per kvartal av värdet på HFF:s samtliga inhemska åtaganden under perioden från den 11 januari 2001 till dagens datum.

- (19) Myndigheten betvivlade dessutom att ovanstående inslag av statligt stöd kan anses vara förenligt med EES-avtalet. Myndigheten förklarade att även om en viss del av utlåningen till bostadsfinansiering kan definieras som en tjänst av allmänt ekonomisk intresse i den mening som avses i artikel 59.2 i EES-avtalet och som därmed eventuellt kan vara stödberättigad, var myndighetens preliminära bedömning att bostadsfinansieringsfondens låneprogram var för brett utformat för att kunna anses uppfylla villkoren i artikel 59.2. Myndigheten har inte fått någon information som ger den skäl att anta att marknaden inte skulle kunna tillhandahålla bostadsfinansiering på rimliga villkor. Bostadsfinansieringsfondens låneprogram är öppet för alla, oavsett inkomst och tillgång, och det finns heller inga begränsningar när det gäller finansieringsobjektets kostnad och storlek. Lån kan dessutom beviljas var som helst, oavsett om det finns god tillgång på bostadsfinansiering på lokal nivå eller ej.

4. Synpunkter från de isländska myndigheterna

- (20) Synpunkterna från Islands regering fokuseras på det faktum att alla eventuella stödsinlag härrör direkt från en underförstådd statlig garanti till förmån för HFF, som redan har konstaterats utgöra befintligt stöd. Enligt de isländska myndigheternas åsikt utgör varje betalning av avgifter en integrerad del av den statliga garantin. Mot bakgrund av bristande särskiljbara och väsentliga ändringar av den statliga garantin och betalningen av avgiften, föreligger inte något nytt stöd och frågan bör behandlas i det befintliga stödärendet. Den isländska regeringen uttryckte också sin uppfattning att om nytt stöd ansågs föreligga var det förenligt stöd, på grund av bostadsfinansieringsfondens sociala karaktär och det faktum att det stöd som beviljats HFF uppfyllde de villkor som fastställs i Altmarkmålet⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Mål C-280/00, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg, REG 2003, s. I-7747.

(21) När det gäller införandet av skyldigheten att betala en avgift för statliga garantier för vissa finansinstituts utländska åtaganden genom lag nr 68/1987, hävdar de isländska myndigheterna att HFF i själva verket aldrig har betalat någon avgift, eftersom det inte har några utländska åtaganden.

(22) Vidare ansåg de isländska myndigheterna att skyldigheten att betala avgifter för andra inhemska åtaganden än bostadsobligationer, på grundval av lag nr 121/1997, baserades på en "tveksam rättslig grund", eftersom avsikten aldrig var att HFF:s föregångare skulle betala en garantiavgift. De isländska myndigheterna pekar också på det faktum att HFF:s skulder till följd av obetalda garantiavgifter annullerades med retroaktiv verkan i den kompletterande budgetlagen från 2001, som en indikation på lagstiftarens avsikt att HFF vid varje tidpunkt borde ha befriats från att betala garantiavgiften.

(23) Och slutligen berodde HFF:s befrielse från den statliga garantiavgiften på att fonden tog ut en räntemarginal på 0,0375 % på de in-teckningshandlingar som garanterar åtaganden relaterade till bostadsobligationer⁽¹⁴⁾. De isländska myndigheterna kallar det en "särskild statlig garantiavgift". Den samlas in i en särskild reservfond.

II. BEDÖMNING

(24) Artikel 61.1 i EES-avtalet har följande lydelse:

"Om inte annat föreskrivs i detta avtal, är stöd som ges av EG-medlemsstater, Eftastater eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med detta avtal i den utsträckning det påverkar handeln mellan de avtalslutande parterna."

(25) Det innebär att för att en åtgärd ska klassificeras som statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet, måste den innefatta ett bidrag från staten eller genom statliga medel, ge det stödmottagande företaget en fördel, vara selektiv, snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln mellan de avtalslutande parterna.

(26) I myndighetens riktlinjer om statligt stöd för statliga garantier⁽¹⁵⁾ anges att garantier som ges direkt av staten,

dvs. av centrala, regionala eller lokala myndigheter kan utgöra statligt stöd. Vidare kan mer förmånliga finansieringsvillkor beviljas företag vars rättsliga form utesluter konkurs eller andra insolvensförfaranden eller som omfattas av en uttrycklig statlig garanti eller där staten täcker eventuella förluster, vilka kan gynnas av en från staten icke tidsbegränsad exponering som kallas en obegränsad statlig garanti⁽¹⁶⁾. Dessutom gäller att

"fördelen med en statlig garanti är den att staten bär den risk som garantin är förknippad med. Den risk som staten bär ersätts vanligtvis med en lämplig avgift. Om staten helt eller delvis avstår från en sådan avgift gynnar det företaget samtidigt som statens medel tas i anspråk."⁽¹⁷⁾

(27) I beslut nr 247/11/COL drog myndigheten slutsatsen att den underförstådda och obegränsade statliga garantin till förmån för HFF utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet, eftersom den innebär en förlust av statliga medel för den isländska staten och ger HFF en ekonomisk fördel. Myndigheten hänvisade till det faktum att företag vars rättsliga form utesluter konkurs eller andra insolvensförfaranden eller som omfattas av en uttrycklig statlig garanti eller där staten täcker eventuella förluster, i enlighet med myndighetens riktlinjer om statliga garantier, kan betraktas som stödmottagare. Det är inte heller nödvändigt att staten gör utbetalningar genom garantin i fråga. Stödet beviljas från den tidpunkt då garantin beviljas, inte då garantin återopas eller då medel betalas ut enligt villkoren i garantin⁽¹⁸⁾.

(28) Med tanke på den direkta kopplingen mellan förekomsten av inslag av statligt stöd i en åtgärd som består av en statlig garanti och behovet att införa (och betala) en (marknads-) premie för ett sådant statligt ingripande är den avgörande frågan huruvida befrielsen från att betala en garantiavgift kan identifieras som ett separat inslag av statligt stöd jämfört med den fördel som garantin ger. En lämplig premie kan neutralisera åtminstone en del av den fördel som stödmottagaren ges. Om det hade varit möjligt att upprätta en marknadspremie för garantin, som motsvarar risken för staten i samband med garantin och om HFF hade betalat denna premie, hade inte kriteriet i artikel 61.1 i EES-avtalet avseende förekomsten av statliga medel och en ekonomisk fördel för HFF varit uppfyllt. Premien utgör därför en integrerad del vid beräkningen av det statliga stödbelopp som beviljats i form

⁽¹⁴⁾ De var inte ursprungligen avsedda att befria alla de av HFF:s skyldigheter som garanteras av staten från garantiavgiften.

⁽¹⁵⁾ Finns på <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=15646&1=1>.

⁽¹⁶⁾ Se kapitel 1.2 punkt 4 i riktlinjerna om statliga garantier och kapitel 7.2. punkt 2 i riktlinjerna för statligt stöd om tillämpningen av reglerna för statligt stöd på offentliga företag inom tillverkningssektorn, som finns på <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16995&1=1>.

⁽¹⁷⁾ Kapitel 2.1 i riktlinjerna om statliga garantier.

⁽¹⁸⁾ Se fotnot 17.

av en garanti. Denna slutsats kan också dras till följd av riktlinjerna om statliga garantier, som det hänvisas till ovan.

- (29) De isländska myndigheterna uttryckte en liknande åsikt i sina synpunkter på beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet (beslut nr 406/08/COL). Dessutom framhöll de isländska myndigheterna att syftet med lagen om statliga garantier var att utgöra en allmän lagstiftning om villkoren för beviljande av statliga garantier. Inga garantier beviljades genom lagen i sig, utan den fastställdes bara villkoren för garantierna ⁽¹⁹⁾.
- (30) Mot bakgrund av det som anges ovan anser myndigheten att HFF:s befrielse från betalning av den statliga garantiavgiften, på grund av den särskilda karaktären hos det inslag av stöd som finns i en statlig stödåtgärd i form av en statlig garanti, inte utgör en separat statlig stödåtgärd från den isländska statens underförstådda och obegränsade statliga garanti, i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet. Avsaknaden av betalningen av en avgift utgör en del av den fördel och de statliga medel som ingår i den statliga garantin som beviljas HFF. Eftersom fördelarna med denna statliga garanti behandlas av myndigheten i tillämpningsföreskrifterna för statligt stöd vad gäller befintligt stöd (se ärende nr 70382 (tidigare 64865), beslut nr 247/11/COL), är det formella gransk-

ningsförfarandet om HFF:s befrielse från betalning av en statlig garantiavgift grundlöst och kan avslutas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det formella granskningsförfarandet rörande HFF:s befrielse från betalning av en statlig garantiavgift avslutas.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Island.

Artikel 3

Endast den engelska versionen av detta beslut är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 23 november 2011.

För Eftas övervakningsmyndighet

Oda Helen SLETNES
Ordförande

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Ledamot av kollegiet

⁽¹⁹⁾ Skrivelse daterad den 8 september 2008, s. 5.

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV